

متن پرسش

سلام بر استاد عزیزم و ممنون بخاطر سطر سطر آنچه می نویسد که عمیقا راه گشاست...جناب استاد! سوالم درباره "لعنت و نفرین" است. غرض از مزاحمت: رفیقی تیغ خیانت بر من کشید ه.خیانتی تقدیری و ناموسی... و من تنها کاری که از دستم برآمد و بر می آید "لعنت" است.مدام او را لعنت میکنم. شبانه روز. نفس به نفس و گاهی بی اختیار! اگرچه مسلمان است و گفته اند مسلمان را لعن نکنید؟ اما عمل شنیعش جانم را زخمی کرده و دو سال است که آسایش ندارم.لطفاً به من پاسخ دهید: اولاً این نفرین کردن من آثاری بر او دارد یا تنها یک نوع تسلی بخشی خیالی به خود من است.چیزی اعتباری در حدتخلیه خشم (مانند راهی که روانشناسان پیشنهاد می کنند که مثلاً خشمتان را با مشت زدن به کیسه شن خالی کنید)؟ثانیاً: بفرمایید آیا لعنت کردن به او را ادامه دهم؟آیا این کار تاثیراتی بر روی من می گذارد که مطلوب نیست و یا برعکس از سویی دامن مرا از مانند خیانتی که او کرده باز می دارد(مانند آن چه درباره لعن زیارت عاشورا فرموده اید) و از سویی باعث هلاکت او می شود. مساله اخیر برایم حیاتی است.او و زنده بودن و سرحال بودنش باعث ظلم بیشتر و تعدی است.آیا لعنت و نفرین من در مرگ و هلاکت او موثر است تا ادامه دهم و یا بلکل بی خیالش شوم و سعی کنم ماجرا را فراموش کنم؟ کدام صواب است: لعنت ظالمی که زنده است و هیچ سلاحی جز دعا علیه او نداری و یا فراموش کردن او و سپردنش بدست خدا؟

متن پاسخ

باسمه تعالی علیکم السلام مسلّم نفرین مظلوم مؤثر خواهد افتاد به خصوص اگر هیچ دفاعی جهت احقاق خود نداشته باشد. در حدیث قدسی هست که خداوند در این موارد می فرماید: «بنده‌ی من! او را به من واگذار که من بهتر از تو انتقام می گیرم» و لذا پیشنهاد می کنم او را به خدا واگذارید و فکر در مورد او را در ذهنتان بیرون کنید و به زندگی خود ادامه دهید. موفق باشید